

"นี่นั่งตึกมันกลับมาแล้วไปหายหัวอยู่ที่ไหน ทำไมไม่มาช่วยกันทำงาน" แม่ส่งเสียง
แหวมาจากหน้าบ้าน

"อยู่นี่จะแม่" เด็กหญิงรีบตอบ ซุกมะพร้าวแก้วไว้ข้างโถ้ง ออกไปหาแม่
ขณะที่ผมกำลังนึกอยู่ว่า ชีวิตของผมจะเป็นอย่างไรต่อไป ก็พอดีได้พบกับเกลอเก่า
โดยไม่คาดฝัน

"เฮ้ เจอกันอีกแล้ว" ผมรีบตะโกนทักเจ้าหัวแดง

"อ้าว ทำไมถึงมาหลบมุดอยู่ตรงนี้ล่ะ" เจ้าหัวแดงถามและบินมาเกาะใกล้ ๆ

"เด็กพามาอะ แล้วแกล่ะจะไปไหน"

"ก็เที่ยวไปตามเรื่อง เพื่อเจอของกินอร่อย ๆ เออ ไปด้วยกันไหมล่ะ รับรองจะ
พาเที่ยวให้รอบเมืองเลย" เจ้าหัวแดงใจดีชักชวน

เจ้าหัวแดงชวนอย่างเต็มอกเต็มใจอย่างนั้น ไกรจะกล้าปฏิเสธให้มันเสียน้ำใจได้
ผมจึงเกาะขาเจ้าหัวแดงไปอีก มันพาผมไปเที่ยวตลาดที่มีผู้คนจอแจ อาหารของสดของคาววาง
เต็มไปหมด แต่ดูเหมือนเจ้าเพื่อนของผมจะเบื่อของพวกนี้แล้ว จึงบินผ่านเลยไป จนกระทั่งมา
พบหม้อสีแฉงใบใหญ่ใส่น้ำหวานสีแดงวางล่อตาอยู่ ความคึกใจที่จะได้กินของโปรดทำให้เจ้าหัวแดง
ลงลานเกาะขอบหม้อไม่ถนัด และพลัดตกลงไปลอยคออยู่ในทะเล (น้ำหวาน) แฉง น้ำหวาน
เหนียว ๆ ทำให้หัวแดงตะเกียกตะกายว่าอย่างยากลำบาก ไม่ช้าก็หมดแรง พอดีหญิงคนหนึ่ง
เดินผ่านมาพบเข้า จึงช่วยเจ้าหัวแดงออกจากหม้อน้ำหวานไป แต่ผมหลุดจากขาเจ้าหัวแดง
ตกลงอยู่ในหม้อน้ำหวานนั่นเอง

เมื่อออกจากหม้อน้ำหวาน ผมก็ถูกกักขังบริเวณอยู่ในถุงใส่ ๆ แล้วก็หนาวขึ้นทุกที
จนกระทั่งน้ำหวานแข็งเป็นน้ำแข็ง แต่ผมมันหัวแข็งซะ ถ้าผมพลาดท่าเสียทีตกลงไปในน้ำแข็ง
ละก็ร้อยทั้งร้อยตายทุกราย

ต่อมา เขาก็นำผมมาใส่ไว้ในตู้กระจกเย็น ๆ ร่วมกับน้ำหวานสีเขียว เหลือง ส้ม
ม่วงและดำ เด็กหลายคนวิ่งกรูกันเข้ามา

"โอ เลี้ยงดูจัง" เด็กคนหนึ่งบอก ชายคนที่ยื่นใส่ตู้เป็นอยู่หยิบน้ำหวานสีดำส่งให้
"ขอเราเอาน้ำแดง" อีกคนหนึ่งว่า แล้วผมก็ตกอยู่ในมือเด็กชายคนนั้น

เขาคุมน้ำหวานอย่างกระหายและกลืนผมเข้าไปในท้องด้วย ความจริงในห้องคนเฒ่า
ผมเคยอยู่มาแล้ววุ่นวายจะตาย แต่ผมก็ยังนึกกลัวอยู่เหมือนกัน เพราะผมไม่รู้จะสั่งเผชิญ
กับเจ้าพวกวัคซึนหน่วย ก.ข.ค. (ก็กว้างขวางคอโงะ) หรือเปล่า ให้พวกนี้ร้ายนักเขียว มัน
คอยซัดขวางผมไม่ให้แสดงฤทธิ์ แล้วมันก็ชนะผมทุกทีไป เอ! นี่ผมก็ลงมาให้จนถึงกระเพาะ
อาหารโดยปลอดภัยแล้ว ยังไม่เจอะหน้าเจ้าพวกวัคซึนเลยซักตัวเดียว ถ้ามันไม่ได้อยู่นี้ก็
นับว่าเป็นโชคของผม

ในกระเพาะอาหารผมได้พบอาหารมากมายหลายตา ผมยืมให้มะม่วงแดงแล้วหันมา
คุยกับลูกชิ้นปิ้ง ผักรวม ปลาหมึกย่าง ถั่วเขียวก็เข้ามาร่วมวงสนทนาเหมือนกัน โชคดีจริง ๆ
ที่ผมพบพวกห้องอิวาตีที่เข้ามากับอาหารเช่นเดียวกับผม ไม่นานอาหารต่าง ๆ ก็ถูกน้ำย่อย
จัดการไปหมด สำหรับตัวผมกับเพื่อน ๆ ยังอยู่นะยะ แต่ไม่ได้อยู่ในกระเพาะอีกต่อไปแล้ว ย้าย
มาอยู่ที่ลำไส้เล็กที่นั่นน่าจะจริง ๆ พวกเราจึงยึดผนังลำไส้เล็กเป็นที่มั่น รอให้พักเอาแรงเสีย
หน่อยเถอะ แล้วผมกับเพื่อนก็จะกระจายกำลังออกไปปฏิบัติการตามแผนที่เคยพิชิตยายแก่มาแล้ว

"คุณพคะ คุณพ" เสียงคุณแม่ปลุกคุณพ่อกลางดึก "ลูกอาการไม่ค่อยดีนะคะ ห้อง
เดินตั้งหลายครั้งแล้วไม่ยอมหยุด อาเจียนด้วย พาส่งโรงพยาบาลเดี๋ยวจะเป็นอิวาตีรีเปล่า
ก็ไม่รู้"

"โอ้อ้อ่า เพิ่งตกอกตกใจไปเลย ห้องเสียชีวิตตามละมั้ง ก็ลูกฉีควัคซึนที่โรงเรียนแล้ว
นี่นา" คุณพ่อว่า

"เป็นไงบ้างลูก ถ่ายก็หนแล้ว ปวดท้องมี่ย" คุณแม่หักลูกชายที่เปลี่ยจนแทบไม่มีแรง
เดินออกจากห้องนี้

"คิงหลายหนแน่ะฮะ ไม่ปวดท้องหรือฮะ แต่แม่ฮะคราวหลังที่ถ่ายเป็นสีเขียวขุ่น ๆ"

"ใช่แน่แล้วละคุณ" คุณแม่หน้าซีด "ไหนลูกบอกว่าคุณฉีดยาที่โรงเรียนแล้วไง"

"ฮะ หมอให้มาฉีดยาที่โรงเรียนจริง ๆ แต่ผมแอบหนีเข้าไปอยู่ในห้องน้ำ ครูไม่เห็น" เด็กชายสารภาพเสียงแหบแห้ง

"งั้นรีบไปโรงพยาบาลเร็วเข้า" คราวนี้คุณพ่อตกใจยิ่งกว่าคุณแม่เสียอีก

ที่โรงพยาบาลนี้แหละ ผมกับเพื่อนก็พบจุดจบ หมอส่งยาเข้ามาปรามผมเพราะผมเคยถ่ายถ่ายแก้มาก่อน

โอ้ย... ผมจะขาดใจอยู่แล้ว ซาดิหน้าค้อยพบกันนะฮะ แต่ถ้าใครไม่ยอมเจาะเจาะผมละก็ อ๋อถ้ากลัวเจ็บรีบฉีดยาป้องกันไว้ก่อน ต้องระวังเรื่องอาหารด้วย ถ้าเลือกรับประทานอาหารที่สุกแล้วและดื่มน้ำต้ม ก็จะได้พบผมหรือกนะฮะ ลาก่อนฮะ...ลา...า...ก...อ...น...

แบบฝึกตอนที่ 2

กลุ่มขนาด.....คน

ชื่อ 1. 2.
 3. 4.
 5. 6.

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่าน เรื่องก่อนอหิวาต์จะสิ้นใจ แล้วให้ทำแบบฝึกหัดดังต่อไปนี้

ก. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง

1. เด็กหญิงคนนั้นพาผมมาอยู่ที่หมู่บ้านโกโรโกโส
2. เจ้าหัวแดงพาผมไปเที่ยวตลาด
3. เขานำผมมาใส่ไว้ในตู้กระจกเย็น ๆ พร้อมกับนำหวานสีเขียว แดง และเหลือง
4. ผมยิ้มให้มะม่วงคอง
5. หมอส่งยาเข้ามาปรายผม

ข. ชี้ด ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง ชี้ด X หน้าข้อความที่ผิด แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง

6. เด็กหญิงที่กพบอหิวาต์เป็นคนแรก
7. อหิวาต์ไม่ชอบอยู่ในแกงร้อน ๆ

8. เจ้าอหิวาต์ไม่กลัวความเย็น

.....

9. เจ้าอหิวาต์ตายเพราะตกลงไปในหม้อน้ำหวาน

.....

10. ถ้าเด็กชายฉี่ควักขึ้นที่โรงเรียนแล้ว เขาก็จะไม่เป็นอหิวาต์

.....

ค. จงตอบคำถามต่อไปนี้

11. "ที่ตลาดมีคนจอแจ" คำว่า "จอแจ" หมายความว่าอย่างไร.....

.....

12. ถ้าเด็กหญิงตักกินมะพร้าวแก้วจะเกิดอะไรขึ้น.....

.....

13. เหตุใดพ่อจึงไม่คิดว่าลูกชายจะเป็นอหิวาต์.....

.....

14. ทำอย่างไรเราจึงจะรอดพ้นจากเจ้าอหิวาต์.....

.....

15. จากเรื่องนี้ผู้เขียนต้องการบอกอะไรแก่ผู้อ่าน.....

.....

ฉบับที่ 10

เด็กชาย

แบบฝึกตอนที่ 1

เรื่องที่ 10 เด็กช้อย

มีเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งชื่อ จันทร เธอเป็นเด็กช้อยมาก เธอช้อยเสียจนไม่กล้าพูดคำว่า สวัสดี หรือขอบคุณ เมื่อมีผู้ใหญ่มาพูดด้วย และแม้แต่เวลาผู้ใหญ่ถามเธอว่าชอบขนมไหม เธอก็ไม่ตอบ

จันทรอยากจะทำให้ตัวเองเลิกช้อยเสียที แต่เธอก็ไม่รู้จะบังคับให้ลิ้นช้อยอย่างไรเมื่อมีคนพูดด้วย แม่ของจันทรเองก็รู้สึกขายหน้าที่มีลูกสาวช้อยเช่นกัน

วันหนึ่งจันทรออกไปเดินเล่นในทุ่งนากับน้า น้านั่งลงฟังต้นไม้แล้วลงมือปักผ้าเช็ดหน้าสีน้ําย่อย "หลานไปวิ่งเล่นเถอะจ๊ะ" น้าบอก จันทรจึงถลาวิ่งออกไป แล้วสักครู่หนึ่งก็กลับมาหา น้า ตั้งใจจะเอาของที่เธอพบมาให้ดู

แต่น้ากลับสันทิ จันทรไม่ยอมปลูกน้า เธอจึงออกไปวิ่งเล่นใหม่ ทันใดนั้น เธอก็เห็นคนตัวเล็กมากสิบสองคนอยู่ข้างหลังพุ่มไม้ พวกเขากำลังเดินไปคุยไปเสียงเล็กแหลม

จันทรมองตาก้าง นี่คงเป็นนางฟ้าแน่ ๆ เลย พวกเขาเงยหน้าขึ้นมอง เธอแล้วยิ้ม "สวัสดีจ๊ะ" นางฟ้าเล็ก ๆ ทัก "เธอชื่ออะไรคะ"

จันทรอายเกินกว่าจะตอบ เธอหน้าแดงปิศาจแน่นอน

"เรากำลังจะไปงานวันเกิดเพื่อน" นางฟ้าอีกองค์บอกเธอ อยากรู้ไหมว่าฉันให้อะไรเธอเป็นของขวัญ

จันทรอยากเห็นของขวัญเหลือเกิน แต่ลิ้นของเธอไม่ยอมกระดิกเลย

"เธออยากไปกับเราไหมล่ะ เด็กน้อย" นางฟ้าองค์ที่สามถาม "เพื่อนเราคงอยากพบเธอ"

จันทร์อยากไปที่สุด แต่เธอยังไม่ยอมตอบ นางฟ้าจึงหันมาปรึกษาตัวเองอย่าง
ประหลาดใจ

"เขาไม่พูดเลย ไม่พูดสักคำ"

"เธอว่าเขามีลึนใหม่"

"เด็กน่าสงสาร เขาพูดไม่ได้ คุณ่าทางนารักออก ไร่เราจะช่วยอะไรได้บ้างนี่"

"เธอมีลึนหรือเปล่าจะ หนูน้อย" นางฟ้าองค์แรกถาม แต่จันทร์ก็ยังไม่ตอบ เธอ
เป็นเด็กขี้อายจริง ๆ จริงไหม

นางฟ้าพูดกับตัวเองอีกครั้ง "เราให้ลึนเขาไม่ได้หรอก เพราะเขาสูงและใหญ่ เรา
ขึ้นไปไม่ถึงปากเขาแน่ ๆ"

"ดูรองเท้าเขาซิ" นางฟ้าอีกองค์บอก "รองเท้านารักจังมีลึนด้วยนะนี่ เราให้มัน
พูดแทนจันทร์ก็แล้วกัน เวลาคนเขาพูดกับจันทร์ ลึนรองเท้าจะได้ตอบแทนใจล่ะ วิธีนี้คงช่วยเธอ
ได้"

ก่อนที่จันทร์จะขยับเท้าหนี นางฟ้าองค์หนึ่งก็เอาของบางอย่างดูกับลึนรองเท้าทั้งสอง
ข้างแล้วพูดว่า "ตอนนี้เธอพูดได้แล้วใช้ไหม เด็กน้อย"

แล้วจันทร์ก็ตกใจมาก มีเสียงตอบมาจากรองเท้าของเธอว่า "ขอบคุณ หนูพูดได้แล้ว"
เด็กหญิงตกใจแทบสิ้นสติ เธอรีบวิ่งกลับมาหาหน้าทันที น้าลืมตาขึ้น

"มีอะไรหรือ" น้าถาม จันทร์ไม่ยอมยกขาขึ้นว่า รองเท้าของเธอพูดได้ จึงนั่งเสียด
แต่รองเท้าของเธอกลับตอบทันทีว่า

"ไม่มีอะไรค่ะ"

น้าแปลกใจมากที่ได้ยินเสียงห้ม ๆ เช่นนี้ "เออเนอะ ดูราวกับว่าเสียงหลานดังมา
จากรองเท้า" เธอบอก "มาเดะถึงเวลากลับบ้านแล้ว"

ทั้งคู่กลับบ้าน และแม่ก็มีแขกมาตั้งหลายคน น้าพาจันทร์ออกไปพบ

"ชื่อ นี่จันทร์ละซิคะ" คุณนายอนุชนาทัก "เป็นอย่างไรวะ สบายดีหรือ"

แต่จันทร์รู้สึกอายมาก พูดไม่ออกเลย แต่ไม่เป็นไรรองเท้าของเธอตอบอย่าง
ร่าเริง

"สบายดีค่ะ"

"น่ารักจริง แหม แต่เสียงหัวเราะเลยนะคะ" คุณป้าอำไพบอก "น้อง ๆ หนูเป็น
อย่างไรบ้างคะ" เธอแก้มองถาม เพราะรู้จักคุณแม่แล้วว่าจันทร์ชอบมาสมมติให้ตุ๊กตาของเธอ
เป็นน้อง ๆ

จันทร์ไม่ตอบ ก้มหน้า แต่รองเท้าของเธอพูดอย่างสนุกสนานว่า

"น้องแอนเป็นหัวค๊ะ นอนอยู่บนเตียง น้องใจเป็นหักแล้วน้องนิคหกล้มหัวเข้าแตก
หนูต้องพันแผลให้"

นี่เป็นเรื่องไม่จริงทั้งนั้น จันทร์ละอายใจมากที่รองเท้าของเธอพูด แต่แขกของคุณ
แม่พากันหัวเราะ

"ฟังดูเสียงจันทร์คงมาจากรองเท้านะคะ แปลกแท้ ๆ" คุณป้าอำไพรำพึงแล้วถาม
คุณแม่ว่า "ขายนี่มีอะไรเลี้ยงเราจ๊ะ"

รองเท้าของจันทร์กลับตอบอย่างร่าเริงว่า "ขนมจีน แกงไก่ ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย
ก๋วยเตี๋ยวหลอดกับน้ำปลาค่ะ"

"จันทร์ ออย่าพูดเหลวไหลนะ" คุณแม่ตักใจ "ออกไปข้างนอกเถอะ แล้วอย่าพูดสอด
ขึ้นมาเวลาผู้ใหญ่เขาพูดกัน" ท่านคุณ

จันทร์วิ่งออกไปจากห้อง นึกโกรธรองเท้าที่ทำให้ถูกดู ระหว่างทางเธอก็พบคุณน้า
เครือวัลย์ คุณน้าเครือวัลย์ชอบเด็ก ๆ และพูดกับเธออย่างใจดี

"ไปเดินเล่นที่ไหนมาจ๊ะ"

จันทร์อายจนไม่กล้าพูด แต่รองเท้าของเธอตอบว่า "หนูไปถึงสวนของตามีค่ะ ขึ้น

เดินไปด้วยนะคะ แล้วกลับมาบ้านทางทุ่งนา ก็สักหกกิโลเมตรนะคะ"

"อะไรกัน" คุณน้าทานอย่างประหลาดใจ "ทางมีไกลเกินกำลังเด็กเล็ก ๆ อย่างหนูนะจ๊ะ"

"จันทร์" น้าซึ่งเพิ่งเดินออกมาจากครัวมาทันได้ยินเรื่องเหลวไหลของหลานสาว ส่งเสียงปราม "เราไปทุ่งนามาเท่านั้นเองคะ มาไปกับน้า ไปล้างมือล้างหน้าก่อนกินขนม"

จันทร์รู้สึกโกรธรองเท่าของเธอดีจริง ๆ "คราวหน้าถ้าใครพูดกับฉัน ฉันจะรีบตอบ ก่อนที่มันจะพูด มันจะได้ไม่มีโอกาสเล่าเรื่องโกหกอย่างนั้นอีก" ตั้งนั้นเมื่อเพื่อนคุณแม่คนหนึ่ง เข้ามาในครัวและถามเธอว่า

"หนุทานอะไรคะ" เธอก็ตอบทันที

"ขนมปั้นสิบค่ะ" จันทร์ตอบก่อนที่รองเท่าจะพูดทัน

"พูดเพราะจริง" น้าพอใจ "เอ้า น้าให้ทอผ้าเป็นรางวัล"

จันทร์ก็ดีใจมาก เธอก็ลงมามองดูรองเท่า รองเท่าของเธอทำท่าไม่พอใจ

"จันทร์รู้จักตัวหนังสือหรือยังคะ" เพื่อนคุณแม่ถาม "ลองท่องให้ฟังได้ไหม"

"รู้ค่ะ แต่เขาเขียน ไม่ยอมท่องให้คนอื่นฟังหรอก" น้าตอบ

จันทร์คิดว่า เธอควรจะท่องพยัญชนะทั้ง 44 ตัวก่อนที่รองเท่าจะท่องอะไรผิด ๆ ออกไป ดังนั้น เธอจึงท่อง ก ไก่ ข ไข่ ให้เพื่อนคุณแม่ฟังอย่างซัดอัยยซัดคำ น้าพอใจมาก และเพื่อนคุณแม่ก็ปรบมือให้เมื่อจันทร์ท่องจบ

"เก่งจัง นี้นะ ป้าให้สิบบาทเป็นรางวัล แต่ก่อนนี่น้าคิดว่าหนูเป็นเด็กไม่ฉลาดเสียอีก ที่ไหนได้เก่งแท้ ๆ"

สิบบาท จันทร์ปลื้มมาก เธอเริ่มคิดว่า พูดเวลามีคนพูดด้วยก็ดีนะ คนเขาจะได้ชมว่า เรียบร้อย ฉลาด แล้วก็เด็กดี แต่นี่ไป เธอจะไม่ยอมให้รองเท่าพูดสักคำเดียวเลย

แล้วก็จริง ตั้งนั้นรองเท้าของจันทรไม่มีโอกาสหลุดเลย เมื่อใดก็ตามที่ผู้ใหญ่พูดกับเธอ จันทรก็ตอบอย่างชัดเจน แล้วก็ไม่มีใครว่าเธอเป็นเด็กซื่อายอีก ทุกคนชมว่าเธอเป็นเด็กน่ารัก พูดเพราะ แล้วก็ชื่นชมมาฝากเธอ และยังมีให้อย่างใจดี จันทรรู้สึกพอใจมาก

"เฮ้อ เรานี่ใจจริง ๆ ที่ซื่อายไม่เข้าท่า" จันทรบอกตัวเอง "ฉันจะไม่เป็นคนซื่อายอีกต่อไป แล้วเจ้ารองเท้าแสนชนนี้ก็จะไม่มีวันได้พูดอีกสักคำเดียว"

รองเท้าของจันทรไม่พอใจเลย ไม่นานมันก็เริ่มกัดเท้าจันทร และคุณแม่ก็บอกว่าถึงเวลาที่จันทรต้องเปลี่ยนรองเท้าคู่อื่นแล้ว เพราะเท้าของจันทรโตขึ้นมาก

"รองเท้ายังคงอยู่เลย" คุณแม่บอก "เราให้คนอื่นเขาไปก็แล้วกันนะ" และตั้งนั้นรองเท้าคู่นั้นจึงไปอยู่กับเด็กคนอื่น ถ้าเจ้าของคนใหม่เป็นเด็กซื่อายละก็ เธอคงตกใจมากเมื่อรองเท้าของเธอแย่งเธอพูด

แบบฝึกตอนที่ 2

กลุ่มขนาด.....คน

ชื่อ

1. 2.
 3. 4.
 5. 6.

แบบฝึกหัด

คำสั่ง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องเด็กช้อย แล้วให้ทำแบบฝึกหัดดังต่อไปนี้

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ทำไมตอนแรกจันทร์จึงไม่กล้าพูด.....

2. จันทร์มีลักษณะนิสัยอย่างไร.....

3. เหตุใดนางฟ้าจึงให้รองเท้าผูกแทนจันทร์.....

4. จันทร์รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินเสียงรองเท้าผูกในครั้งแรก.....

5. จันทร์ไม่ต้องการให้รองเท้าผูกเพราะเหตุใด.....

6. รางวัลที่จันทร์ได้รับเป็นครั้งแรกเนื่องมาจากการพูดคืออะไร.....

7. ถ้ารองเท้าไม่ผูกคนนักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร.....

8. จันทรรู้สึกอย่างไรจึงพูดว่า "เฮ้อ เรานี่โง่จริง ๆ ที่ซื่ออายุไม่เข้าท่า"
.....
9. ทำไมรองเท้าของจันทรจึงหลุดได้.....
.....
10. แม่ของจันทรรู้สึกขายหน้าที่มีลูกสาวซื่ออายุเช่นนี้ คำว่า "ขายหน้า" หมายความว่าอย่างไร.....
.....
- ข. ชิค ✓ หน้าข้อความที่ถูก ชิค X หน้าข้อความที่ผิด แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง
11. จันทรไม่ตอบเวลาผู้ใหญ่ถามเพราะว่าเธอเป็นใบ้
.....
12. จันทรได้รับโทรศัพท์เป็นรางวัลจากการท่องเที่ยวขณะได้ถูกต้อง
.....
13. รองเท้าของจันทรไม่พอใจจันทรมันจึงเริ่มกัดเท้าจันทร
.....
14. นางฟ้าทั้งหมดกำลังไปงานแต่งงานของเพื่อน
.....
15. น้องแอนเป็นน้องสาวของจันทรและขณะนี้กำลังเป็นหัวหน้านอนอยู่คนเดียว
.....

ภาคผนวก 2

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

1. หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางสำเร็จรูปของจุง เทห์พาน (Fan, 1952 : 3-32) ผลการเปิดตารางได้ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ข้อที่	P	r
1	.60	.45
2	.46	.43
3	.37	.27
4	.49	.25
5	.37	.27
6	.79	.44
7	.40	.20
8	.34	.57
9	.64	.53
10	.43	.26
11	.56	.39
12	.75	.32

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	P	r
13	.25	.56
14	.69	.29
15	.71	.58
16	.37	.61
17	.73	.38
18	.40	.66
19	.64	.53
20	.33	.36
21	.87	.63
22	.49	.37
23	.37	.71
24	.61	.88
25	.48	.74
26	.39	.46
27	.34	.20
28	.43	.38
29	.20	.31
30	.37	.27

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวนจากสูตร KR 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{\sigma_x^2} \right]$$

โดยที่

r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
σ^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด
p	แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
q	แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด
Σpq	แทน ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ

(อนันต์ ศรีโสภณ, 2524 : 53)

ในที่นี้

$$\begin{aligned} n &= 30 \\ \sigma_x^2 &= 23.061 \\ \Sigma pq &= 5.927 \end{aligned}$$

แทนค่าสูตร

$$\begin{aligned} \text{KR 20 : } r_{tt} &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{5.927}{23.061} \right] \\ &= .769 \end{aligned}$$

∴ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านฉบับนี้มีค่า .769

ภาคผนวก 3

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และกระตาคำตอบ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ ให้เวลาทำ 45 นาที นักเรียนควรรีบทำ
ให้ทันเวลาและครบทุกข้อ
2. ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ โดยให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบ
คำถามโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ทับลงบน
ในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือก
3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้
4. ให้นักเรียนทุกคนเขียนชื่อ โรงเรียน อำเภอ จังหวัด และหมายเลขของ
นักเรียนลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษคำตอบ แล้วคอยฟังคำสั่งให้ลงมือทำ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นขณะที่หญิงหนึ่งกำลังช่วยคุณแม่ทำอาหารเย็น

"สวัสดีค่ะ" หญิงหนึ่งพูดอย่างสุภาพ

"หญิงหนึ่งใช้ไหม นี่ผมผู้หญิงนะคะ พรุ่งนี้เป็นวันเกิดของผมพี่ คุณแม่จะพาไปคุณหนึ่ง
อยากจะช่วยหญิงหนึ่งไปด้วย หญิงหนึ่งขออนุญาตคุณแม่ของ เธอด้วยนะคะ ผมพี่จะไปรับตอน
10 โมง"

1. ใครเป็นคนรับโทรศัพท์

ก. ผมพี่

ข. หญิงหนึ่ง

ค. คุณแม่ของผมพี่

ง. คุณแม่ของหญิงหนึ่ง

2. หนึ่งหนึ่งไปคูหนึ่งกี่คน

ก. 2 คน

ข. 3 คน

ค. 4 คน

ง. 5 คน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3-4

ลูกหมูชอบยืนในรางข้าวแล้วแย่งกันกินอาหาร ลูกหมูกินอาหารได้เกือบทุกอย่าง เช่น ข้าวสุก รำ ผัก และเศษอาหารที่เหลือจากครัวลูกหมูก็กินได้

3. ลูกหมูกินอาหารเป็นอย่างไร

ก. กินจุ

ข. กินง่าย

ค. กินบ่อย

ง. กินम्मมาม

4. ลูกหมูมีนิสัยไม่ตัวอย่างมากในเรื่องใด

ก. กินम्मมาม

ข. กินอาหารจุ

ค. แย่งกันกินอาหาร

ง. ยืนกินในรางข้าว

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5-7

ชายสองคนช่วยกันจับกวางป่าได้มาตัวหนึ่ง คนหนึ่งพูดว่า "ฉันจะซึ่งกวางตัวนี้ไว้ดูเล่นที่บ้านของฉัน" อีกคนแย้งว่า "ฉันเป็นคนเห็นก่อน ต้องเอาไว้ที่บ้านฉัน"

ต่างได้เถียงกันแล้วผูกกวางไว้กับต้นไม้เพื่อต่อรองกัน ขณะที่ยังตกลงกันไม่ได้ เชือกที่ผูกไว้หลุด กวางจึงวิ่งหนีไปได้

5. ชายสองคนนี้ต้องสูญเสียกวางไปเพราะเหตุใด

ก. โลกมาก

ข. ประมาท

ค. ไม่สามัคคี

ง. เห็นแก่ตัว

6. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน

ก. ใญ่ป่า	ข. ช้างช้าน
ค. ชายทะเล	ง. ในสวนสัตว์

7. จากเหตุการณ์ทั้ง 4 เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นอันดับที่ 3

ก. ผูกวาง	ข. กวางหนี
ค. เห็นกวาง	ง. จับกวาง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8-9

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ห่างจากกรุงเทพฯ 205 กิโลเมตร เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีอาณาเขตพื้นที่ครอบคลุมรอยต่อของจังหวัด 4 จังหวัด คือ สระบุรี นครราชสีมา นครนายก และปราจีนบุรี บนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีป่าเขาและธรรมชาติสวยงาม มีน้ำตกใหญ่น้อยและสัตว์ป่าที่แสนเชื่อง หนึ่งในน้ำตกของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ คือ น้ำตกเหวสุวัต ซึ่งเดี๋ยวนี้จะมีน้ำไหลแรงเฉพาะในฤดูฝนเท่านั้น ส่วนหน้าแล้งแทบไม่มีน้ำเลย เพราะป่าถูกทำลายไปมาก

8. ข้อใดแสดงว่าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่กว้างมาก

ก. เดิมเป็นภูเขาลูกใหญ่	ข. มีป่าเขาและน้ำตกหลายแห่ง
ค. มีพื้นที่อยู่ในเขตหลายจังหวัด	ง. ห่างจากกรุงเทพฯ 205 กิโลเมตร

9. เพราะเหตุใดทำให้น้ำตกไม่ค่อยมีน้ำ

ก. การสร้างเขื่อน	ข. ฝนตกน้อย
ค. อากาศแห้งแล้ง	ง. มีดินไม่ใช้อย่างดี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10-12

แต่ก่อนแมวยังอยู่ป่าและกินหญ้า แมวรู้สึกเบื่อที่อยู่ป่า จะมาอยู่บ้าน มันไม่รู้ว่าจะกินอะไรดี แมวจึงไปปรึกษาเพื่อน ๆ ใกล้เคียงให้แมวกินหญ้าอย่างเดิม ท่านขอเรื่องไม่ให้แมวกินหญ้าอ่อน วัช ควาย และม้า ขอเรื่องไม่ให้แมวกินหญ้า แมวไปหาหรือเสื่อ เสื่อขอเรื่องให้แมวเป็น

เสื้อประจำบ้าน แมวจึงกินปลาและใส่จับหนูในบ้านกิน คนก็เอาแมวมาเลี้ยงให้ใส่หนู

10. ทำไมม้าจึงขอร้องไม่ให้แมวกินหญ้า

ก. หญ้าหยาบ	ข. หญ้าเป็นอาหารของไก่
ค. หญ้าเป็นอาหารของม้า	ง. หญ้าไม่ใช่อาหารของแมว

11. เมื่อแมวมาอยู่บ้าน แมวมีปัญหาอะไร

ก. ไม่รู้จะกินอะไร	ข. ไม่รู้จะอยู่อย่างไร
ค. ไม่รู้จะอยู่กับใคร	ง. ไม่รู้จะปรึกษากับใคร

12. ข้อใดที่แสดงให้เห็นว่าแมวทำหน้าที่เสื้อประจำบ้าน

ก. แมวเข้าบ้าน	ข. แมวใส่จับหนู
ค. แมวเข้าปลาย่าง	ง. แมวเป็นเพื่อนเล่น

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 13-15

นางกวางท้องแก่ตัวหนึ่ง อยู่ในฝูงของพญากวางคำ ถึงคราวจะต้องถูกฆ่าในวันรุ่งขึ้น ขณะนั้นใกล้ถึงกำหนดคลอดอยู่แล้ว นางนึกสงสารลูกในท้องที่จะต้องมาเสียชีวิตพร้อมกับแม่ตั้งแต่ไม่เกิด นางจึงไปขอร้องพญากวางคำ ขอผ่อนผันเพียงรอให้นางคลอดลูกและเลี้ยงลูกให้แข็งแรง เสียก่อนแล้วยินดีจะให้ชีวิตของนาง แต่พญากวางคำไม่ยอมผ่อนผันให้ ในบรรดาเพื่อนกวางของนางก็ไม่มีตัวใดยอมเสียชีวิตแทนนาง นางกวางไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใครงอีกแล้ว นึกถึงพญากวางทองขึ้นมาได้ ถึงแม้พญากวางทองจะไม่ใช้หัวหน้าของนางก็จริง แต่ก็ให้ทราบมาว่าพญากวางทองเป็นหัวหน้าที่มีใจเปี่ยมไปด้วยความเมตตา กรุณา นางจึงไปหาพญากวางทอง

13. ผ่อนผัน มีความหมายใกล้เคียงกับคำใด

ก. เปลี่ยน	ข. ขอร้อง
ค. เลื่อนไป	ง. กำหนดเวลา

14. นางกวางไปขอร้องพญากวางคำด้วยเรื่องอะไร
ก. ขอชีวิตลูกของนางไว้	ข. ขอให้นางคลอดลูกก่อน
ค. ขอให้เพื่อนกวางสละชีวิตแทน	ง. ขอให้พญากวางคำสละชีวิตแทน
15. เพราะเหตุใดนางกวางจึงขอผ่อนผัน
ก. ส่งสารลูก	ข. เป็นกวางตัวเมีย
ค. ถึงเวรต้องถูกฆ่า	ง. ส่งสารพญากวางทอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16-19

หมุแดงหยิบตุ๊กตาตัวใหม่ที่คุณแม่ซื้อให้มาเล่นอยู่คนเดียวอย่างเพลิดเพลิน เธอได้รับตุ๊กตาดังนี้เป็นรางวัลจากการที่สามารถสอบได้คะแนนดีขึ้นกว่าเดิม หมุแดงลืมนึกถึงกาน้ำที่คุดพ่อสั่งให้ต้มไว้บนเตาเมื่อชั่วโมงก่อนเสียชีวิต จนคุดพ่อมาพบเข้า

16. รางวัล หมายความว่าอย่างไร
ก. ของให้ตามสัญญา	ข. ของให้ด้วยความรัก
ค. ของให้เพื่อจะได้ทำความดี	ง. ของให้เพื่อตอบแทนความดี
17. หมุแดงรู้สึกอย่างไรในขณะที่เล่นตุ๊กตา
ก. ขบขัน	ข. ภาคภูมิใจ
ค. เบิกบานใจ	ง. หงอยเหงาม
18. จากเหตุการณ์ทั้ง 4 เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นอันดับที่ 2
ก. หมุแดงตั้งกาน้ำ	ข. คุณแม่ซื้อตุ๊กตาให้
ค. หมุแดงเล่นตุ๊กตา	ง. หมุแดงสอบได้คะแนนดี
19. จากเหตุการณ์ดังกล่าวกาน้ำบนเตาจะเป็นเช่นไร
ก. น้ำในกาอุ่น	ข. น้ำในกาต่อนข้างร้อน
ค. น้ำในกากร้อน	ง. น้ำในกาแห้ง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20-21

ปิติมองคุณแม่แล้วพูดว่า "เธอกำลังผสมไข่ ฉันมาทำให้เธอเสียงานหรือเปล่าวีระ"

"เปล่า" วีระปฏิเสธ แล้วถามว่า "เธอมาหาฉันขออนุญาตขายหรือเปล่าล่ะ"

"ขอซื้อ" ยายยังว่าฉันหูกจาเหลวไหลล้อยู่ด้วย เมื่อวานฉันทำคลก หลอกขายว่ามีคบายมือ
นี้กว่าขายจะสนุก แต่ขายสรุปว่าฉันทำตัวเป็นเด็กเลี้ยงแกะ"

20. ปิติพูดว่า "เธอกำลังผสมไข่ฉันมาทำให้เธอเสียงานหรือเปล่าวีระ" ปิตินึกในใจอย่างไร
ก. ถามไปตามมารยาทที่ดี	ข. เกรงใจที่อาจทำให้วีระไม่ได้ทำงาน
ค. ลองใจวีระว่ายินดีซื้อรับคนหรือไม่	ง. คิดจะกลับบ้านเพราะไม่อยากกรมกวานวีระ
21. ทำไมยายจึงสรุปว่าปิติทำตัวเป็นเด็กเลี้ยงแกะ
ก. เพราะเขาพูดมาก	ข. เพราะเขาพูดโกหก
ค. เพราะเขาพูดโอ้อวด	ง. เพราะเขาพูดหยาบคาย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22-26

ตอนบ่ายหนุ่ยและน้องไม่ยอมเล่นน้ำเพราะคนมาก แต่นั่งเล่นทรายแทน เราเอา
หอยเจดีย์มาก่อเข้าเป็นวัดไทย บางทีก็เป็นปราสาทฝรั่ง เอากะดาษสีมาเสียบเข้าเป็นธง
เอาตุ๊กตาฉีควินี่มาทำด้วยพลาสติกมาแต่งปราสาทให้เป็นเรื่องราว อย่างที่เห็นในหนังสือ
เพลินจนจำเลยจะแม่

22. ข้อความนี้ผู้เล่าเล่าให้ใครฟัง
ก. เล่าให้แม่ฟัง	ข. เล่าให้น้องฟัง
ค. เล่าให้เพื่อนพ้องหน้าชั้น	ง. คุยกับเพื่อนทางโทรศัพท์
23. ผู้เล่ามีความรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ก. คิดถึงแม่มาก	ข. คิดถึงเพื่อนมาก
ค. สนุกสนานมาก	ง. เสียใจที่ไม่ได้เล่นน้ำ

24. หนุ่ยกับน้องมีอุปนิสัยตรงกับข้อใด
ก. เป็นเด็กขยัน	ข. เป็นเด็กประหยัด
ค. เป็นเด็กช่างพูด	ง. เป็นเด็กช่างประคิษฐ์
25. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ไหน
ก. ชายทะเล	ข. หน้าที่ก
ค. ในทะเล	ง. บนเกาะ
26. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้
ก. พ่อแม่ควรซื้อของเล่นให้ลูกบ้าง	ข. ของเล่นสวย ๆ อาจมีอันตรายได้
ค. เด็ก ๆ ไม่ควรซื้อของเล่นแพง ๆ	ง. ของเล่นตามธรรมชาติมีประโยชน์ไม่ต้องซื้อ

อ่านข้อความต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 27-30

คนเป็นจำนวนมากไม่น้อยคิดว่า นกเพนกวินอยู่ในแถบแอนตาร์กติกหรือแถบขั้วโลกใต้แหล่งเดียว แต่จริงแล้วมีนกเพนกวินในออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ และอเมริกาใต้ด้วย นกเพนกวินบินไม่ได้ มันใช้ปีกแทนครีบสำหรับว่ายน้ำ กินกุ้ง ปลา และปลาหมึก เป็นอาหาร ขาสั้นและเดินเตาะเตาะบนพื้นดินได้ช้า ๆ เมื่อต้องการไปเร็ว ๆ มันจะให้หน้าท้องไถลไป แล้วใช้ปีกและเท้าช่วยกันอีกต่อหนึ่ง

นกเพนกวินใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในน้ำ มันมีเครื่องป้องกันความหนาว คือมีขนหนาและมีไขมันใต้ผิวหนัง มันสร้างรังด้วยกรวดหรือหญ้า นกเพนกวินบางชนิดจะอาศัยอยู่ในรู ส่วนนกเพนกวินเอมเบอร์เรอร์ จะยืนกไข่ไว้ที่เท้า

27. ใจความสำคัญของเรื่องนี้กล่าวถึงอะไร
ก. ทวีปที่มีนกเพนกวินอาศัยอยู่	ข. ลักษณะเด่นของนกเพนกวิน
ค. ความเป็นอยู่ของนกเพนกวิน	ง. ลักษณะและความเป็นอยู่ของนกเพนกวิน

28. นกเพนกวินแตกต่างจากนกอื่น ๆ ในเรื่องใดมากที่สุด
ก. อาหาร	ข. การออกลูก
ค. การสร้างรัง	ง. การเคลื่อนไหว
29. ทวีปใดที่ไม่มีนกเพนกวินอาศัยอยู่
ก. เอเชีย	ข. อเมริกา
ค. แอฟริกา	ง. ออสเตรเลีย
30. น้านกเพนกวินไม่มีปีกจะเป็นอย่างไร
ก. บินไม่ได้	ข. ว่ายน้ำไม่ได้
ค. ออกลูกไม่ได้	ง. ป้องกันความหนาวไม่ได้

กระดาษคำตอบ

ชื่อ-นามสกุล.....โรงเรียน.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

กลุ่มขนาด.....คน หมายเลข.....

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

ข้อ	ก	ข	ค	ง
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				

ภาคผนวก 4

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการ
เรียน

1. หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความของแบบสอบถามความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนแต่ละข้อ โดยวิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างมีขั้วเลขคณิต

สูตร (Edwards, 1972 : 102)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{\frac{n_H}{n_H} + \frac{n_L}{n_L}}}}$$

โดยที่

t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ

\bar{X}_H, \bar{X}_L แทน ค่ามีขั้วเลขคณิตของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

s_H^2, s_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

n_H, n_L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ผลการคำนวณได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อความของแบบสอบถามความสนใจใน
การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของข้อความของแบบสอบถามความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนรู้

ข้อที่	กลุ่ม	ความถี่					\bar{x}	S^2	t
		1	2	3	4	5			
1	สูง	-	-	-	4	8	4.667	0.242	2.304*
	ต่ำ	1	1	2	4	4	3.750	1.659	
2	สูง	-	-	-	3	9	4.750	0.205	2.457*
	ต่ำ	-	1	4	2	5	3.917	1.174	
3	สูง	-	-	-	1	11	4.917	0.083	2.888**
	ต่ำ	-	2	2	3	5	3.917	1.356	
4	สูง	-	-	-	1	11	4.917	0.083	2.889**
	ต่ำ	-	3	1	3	5	3.833	1.606	
5	สูง	-	-	3	2	7	4.333	0.788	2.971**
	ต่ำ	1	1	6	3	1	3.167	1.060	
6	สูง	-	-	-	1	11	4.917	0.083	2.889**
	ต่ำ	1	1	1	5	4	3.833	1.606	
7	สูง	-	-	-	2	10	4.833	0.152	5.896**
	ต่ำ	4	1	5	1	1	2.500	1.727	
8	สูง	-	-	-	3	9	4.750	0.205	3.978**
	ต่ำ	2	2	3	3	2	3.083	1.902	

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่ม	ความถี่					\bar{x}	s^2	t
		1	2	3	4	5			
9	สูง	-	-	2	2	8	4.500	0.636	2.658**
	ต่ำ	1	1	4	4	2	3.417	1.356	
10	สูง	-	-	-	2	10	4.833	0.152	7.438**
	ต่ำ	4	3	3	2	-	2.250	1.295	
11	สูง	-	-	1	8	3	4.167	0.333	2.383*
	ต่ำ	3	2	2	2	3	3.000	2.545	
12	สูง	-	-	-	2	10	4.833	0.152	6.205**
	ต่ำ	1	2	7	1	1	2.917	0.992	
13	สูง	-	-	-	-	12	5	0	5.451**
	ต่ำ	-	1	5	4	2	3.583	0.811	
14	สูง	-	-	1	1	10	4.750	0.386	3.121**
	ต่ำ	2	2	3	1	4	3.250	2.386	
15	สูง	-	-	3	5	4	4.083	0.629	2.635**
	ต่ำ	2	2	5	1	2	2.917	1.720	
16	สูง	-	-	3	2	7	4.333	0.788	3.828**
	ต่ำ	3	3	3	2	1	2.583	1.720	
17	สูง	-	-	1	7	4	4.250	0.386	3.644**
	ต่ำ	4	-	5	2	1	2.667	1.879	

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่ม	ความถี่					\bar{x}	s ²	t
		1	2	3	4	5			
18	สูง	-	-	2	1	9	4.583	0.629	2.744**
	ต่ำ	-	3	5	-	4	3.417	1.538	
19	สูง	1	-	-	5	6	4.250	1.295	2.137*
	ต่ำ	2	1	4	3	2	3.167	1.788	
20	สูง	-	-	-	3	9	4.750	0.205	4.998**
	ต่ำ	3	3	2	3	1	2.667	1.879	

** p < .01 * p < .05

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

สูตร (อนันต์ ศรีโสภณ, 2524 : 56)

$$r = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_x^2} \right)$$

โดยที่

- r แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
- $\sum \sigma_i^2$ แทน ผลรวมความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
- σ_x^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
- n แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

ในที่นี้

$$n = 20$$

$$\sum \sigma_1^2 = 26.152$$

$$\sigma_x^2 = 145.828$$

แทนค่าสูตร

$$\begin{aligned} \infty &= \frac{20}{20-1} \left(1 - \frac{26.152}{145.828} \right) \\ &= .864 \end{aligned}$$

∴ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน
ฉบับนี้ มีค่า .864

ภาคผนวก 5

แบบสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบความรู้สึกของนักเรียนทางด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน จากการฝึกทักษะการอ่านทั้ง 10 ครั้ง ไม่เห็นครั้งใดครั้งหนึ่ง
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ ให้เวลาทำ 30 นาที
3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ดังนั้นจึงให้นักเรียนตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน
4. วิธีตอบแบบสอบถามทำดังนี้
 - 4.1 ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง "มากที่สุด" เมื่อนักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นมากที่สุด
 - 4.2 ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง "มาก" เมื่อนักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นมาก
 - 4.3 ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ปานกลาง" เมื่อนักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นปานกลาง
 - 4.4 ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น้อย" เมื่อนักเรียนไม่ใคร่ชอบทำตามข้อความนั้น
 - 4.5 ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น้อยมาก" เมื่อนักเรียนไม่ชอบทำหรือไม่คิดที่จะทำตามข้อความนั้นเลย

ตัวอย่าง นักเรียนต้องการตอบ มาก

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	เมื่อครูแจกแบบฝึกให้นักเรียนอ่าน นักเรียนชอบที่จะอ่านเรื่องจาก แบบฝึกนั้น		✓			

5. ในแต่ละข้อมีเพียง 1 คำตอบเท่านั้น

เมื่อนักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านโดยการทำแบบฝึกหัดและตั้งคำถามเองแล้ว นักเรียน
มีความรู้สึกอย่างไรต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อครูแจกแบบฝึกให้นักเรียนอ่าน นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่าน เรื่องจากแบบฝึกนั้น					
2	นักเรียนชอบเรื่องจากแบบฝึกที่ครูนำมา มาให้อ่าน					
3	เรื่องจากแบบฝึกที่ครูนำมาให้ นักเรียนอ่านให้ทั้งความรู้และความ สนุกเพลิดเพลิน					

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึกร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	ถ้านักเรียนได้ฝึกการอ่านเช่นนี้บ่อย ๆ จะทำให้การอ่านของนักเรียนดีขึ้น						
5	นักเรียนอยากจะทราบว่าครั้งต่อไปจะได้อ่านแบบฝึกเรื่องอะไรอีก						
6	นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อได้อ่านเรื่องจากแบบฝึกที่ครูนำมาให้อ่าน						
7	นักเรียนรู้สึกมีความสุขและพอใจเมื่อถึงเวลาเรียนแต่ละครั้ง						
8	นักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมที่ครูนำมาให้ทำ						
9	เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจากแบบฝึกที่ครูนำมาให้อ่านจบแล้วนักเรียนมีความรู้สึกอยากอ่านต่อไปอีก						
10	นักเรียนคิดว่าการหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งสนุกสนาน						
11	นักเรียนพอใจนักเรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่ม						
12	นักเรียนมีความพอใจกับกิจกรรมที่ทำ						
13	ทุกครั้งที่มีกิจกรรมในกลุ่มนักเรียนทำอย่างเต็มความสามารถ						

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้ดี				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	นักเรียนพอใจกับความสำเร็จในการทำงานของกลุ่ม					
15	นักเรียนเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งของกลุ่ม					
16	เพื่อน ๆ ในกลุ่มขอคำปรึกษาจากนักเรียน					
17	นักเรียนยินดีที่จะทำงานในกลุ่มใดก็ได้					
18	นักเรียนมีความพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานกับเพื่อน ๆ					
19	นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอยู่เสมอ					
20	นักเรียนพอใจที่ได้ทำกิจกรรมในกลุ่มอยู่เสมอ					

ภาคผนวก 6

ข้อมูลจากการทดลอง

1. คะแนนความเข้าใจในการอ่าน ปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

a ₁		a ₂		a ₃	
b ₁	b ₂	b ₁	b ₂	b ₁	b ₂
21	14	14	11	21	15
25	16	11	24	16	11
17	11	18	26	16	8
12	12	12	21	23	16
15	13	17	22	16	13
12	12	20	19	10	12
19	22	22	14	15	21
13	24	11	14	23	14
22	22	24	13	24	21
14	23	19	16	19	22
18	20	21	14	17	10
9	10	13	15	18	26
16	14	15	22	17	23
6	12	12	20	19	19

ตาราง 16 (ต่อ)

a_1		a_2		a_3	
b_1	b_2	b_1	b_2	b_1	b_2
14	16	26	19	19	21
11	19	25	20	20	11
17	19	10	21	18	20
19	11	13	19	19	16
18	16	14	24	21	25
17	22	12	24	20	17
22	19	17	21	21	21
23	25	13	16	22	17
21	21	12	14	23	18
13	25	16	16	24	24
13	20	23	13	25	11
22	23	23	16	26	16
25	9	15	21	20	17
19	19	23	19	25	25
18	18	20	15	14	18
11	17	22	17	12	26
14	18	25	15	14	22
24	25	23	19	24	18
28	27	15	20	23	23

ตาราง 16 (ต่อ)

a_1		a_2		a_3	
b_1	b_2	b_1	b_2	b_1	b_2
13	17	22	12	23	17
24	20	15	14	26	19
28	13	25	18	17	23
n 36	36	36	36	36	36
ΣX 633	644	638	644	710	656
ΣX^2 12147	12354	12172	12036	14570	12776
\bar{X} 17.583	17.889	17.722	17.889	19.722	18.222
SD 5.390	4.880	4.972	3.838	4.026	4.847
SD^2 29.050	23.816	24.721	14.730	16.206	23.492

2. คะแนนความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 คะแนนความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนของนักเรียน

a ₁		a ₂		a ₃	
b ₁	b ₂	b ₁	b ₂	b ₁	b ₂
78	90	59	75	71	74
81	63	69	77	77	85
85	70	77	88	61	86
78	80	71	83	79	79
79	73	77	82	75	92
86	91	79	70	79	84
83	74	87	80	71	72
77	74	76	79	89	82
91	77	82	59	77	86
76	88	81	75	71	82
65	68	77	88	73	54
93	70	76	79	66	81
76	63	86	79	79	90
78	72	77	74	73	84
91	65	89	81	76	74
88	68	80	77	94	59
90	66	73	83	70	81

ตาราง 17 (ต่อ)

a_1		a_2		a_3	
b_1	b_2	b_1	b_2	b_1	b_2
90	64	67	76	79	73
78	71	88	81	63	68
66	73	83	82	82	85
83	61	81	69	73	79
78	71	82	83	76	69
86	68	61	83	77	67
73	68	58	86	68	64
79	76	82	84	77	71
95	79	82	74	63	81
91	77	79	67	97	84
73	82	85	72	89	97
82	79	76	84	76	88
70	79	83	76	95	84
85	76	75	87	98	60
75	73	79	84	91	68
83	86	78	83	95	95
97	77	74	81	86	77
88	84	81	84	93	91
85	77	73	81	74	65

ตาราง 17 (ต่อ)

	a_1		a_2		a_3	
	b_1	b_2	b_1	b_2	b_1	b_2
n	36	36	36	36	36	36
ΣX	2952	2673	2783	2846	2833	2811
ΣX^2	244180	200529	217079	226364	226549	223353
\bar{X}	82	74.250	77.306	79.056	78.694	78.083
SD	7.775	7.670	7.441	6.261	10.153	10.503
SD^2	60.457	58.821	55.361	39.197	103.075	110.307

ภาคผนวก 7

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean)

สูตร (Ferguson, 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

โดยที่

 \bar{X} แทน ค่ามัธยฐานเลขคณิต $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน

N แทน จำนวนตัวอย่าง

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร (Ferguson, 1981 : 68)

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

โดยที่

SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

 $\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง

N แทน จำนวนตัวอย่าง

3. ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ใช้วิธีการของฮาร์ตเลย์

(Hartley)

สูตร (Winer, 1971 : 206)

$$F_{\max} = \frac{S^2_{\text{largest}}}{S^2_{\text{smallest}}}$$

โดยที่

S^2_{largest} แทน ความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด

S^2_{smallest} แทน ความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

3.1 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจใน

การอ่าน

$$S^2_{\text{largest}} = 29.050$$

$$S^2_{\text{smallest}} = 14.730$$

แทนค่าสูตร

$$F_{\max} = \frac{29.050}{14.730}$$

$$= 1.972$$

ค่าจากตาราง C.7 (Winer, 1971 : 875)

$$F_{\max.05} (6,35) = 2.91$$

$$F_{\max.01} (6,35) = 3.6$$

3.2 ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของคะแนนความสนใจใน

การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

$$S^2_{\text{largest}} = 110.307$$

$$S^2_{\text{smallest}} = 39.197$$

แทนค่าสูตร

$$F_{\max} = \frac{110.307}{39.197}$$

$$= 2.814$$

ค่าจากตาราง C.7 (Winer, 1971 : 875)

$$F_{\max.05} (6,35) = 2.91$$

$$F_{\max.01} (6,35) = 3.6$$

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกำหนดสองตัวประกอบสี่มุมสมบูรณ์ 3×2 วิเคราะห์ตามวิธีของเคิร์ก (Kirk, 1968 : 175-176) โดยใช้สัญลักษณ์และสูตรในการคำนวณดังนี้

สัญลักษณ์

$$\sum_1^N (ABS)^2 = [ABS]$$

$$\left(\sum_1^N ABS \right)^2 / npq = [X]$$

$$\sum_1^p \left(\sum_1^q A \right)^2 / nq = [A]$$

$$\sum_1^q \left(\sum_1^p B \right)^2 / np = [B]$$

$$\sum_1^p \sum_1^q (AB)^2 / n = [AB]$$

โดยที่

$$\sum_{i=1}^N (ABS)^2$$

แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสอง

$$\left(\sum_{i=1}^N ABS \right)^2$$

แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$$\sum_{i=1}^p \left(\sum_{j=1}^q A \right)^2$$

แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมแต่ละระดับ
ของขนาดของกลุ่ม

$$\sum_{j=1}^q \left(\sum_{i=1}^p B \right)^2$$

แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมแต่ละระดับ
ของวิธีการฝึกทักษะการอ่าน

$$\sum_{i=1}^p \sum_{j=1}^q (AB)^2$$

แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมในแต่ละเซลล์
ของขนาดของกลุ่ม และวิธีการฝึกทักษะการอ่าน

p

แทน ระดับของขนาดของกลุ่ม

q

แทน ระดับของวิธีการฝึกทักษะการอ่าน

n

แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละระดับ

สูตรการคำนวณ

$$SS_{total} = [ABS] - [X]$$

$$SS_A = [A] - [X]$$

$$SS_B = [B] - [X]$$

$$SS_{AB} = [AB] - [A] - [B] + [X]$$

$$SS_{w.cell} = [ABS] - [AB]$$

ตาราง 18 สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกำหนดสองตัวประกอบสมบูรณ์ 3x2

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	$[A] - [X]$	$p-1$	$SS_A/p-1$	MS_A/MS_W
B	$[B] - [X]$	$q-1$	$SS_B/q-1$	MS_B/MS_W
AB	$[AB]-[A]-[B]+[X]$	$(p-1)(q-1)$	$SS_{AB}/(p-1)(q-1)$	MS_{AB}/MS_W
W.cell	$[ABS]-[AB]$	$pq(n-1)$	$SS_W/pq(n-1)$	
Total	$[ABS]-[X]$	$npq-1$		

4.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการอ่าน

ผลจากการคำนวณข้อมูลจากตาราง 16 จะได้ตารางสรุป AB ดังนี้

ตาราง 19 ตารางสรุป AB

	b_1	b_2	Total
a_1	633	644	1277
a_2	638	644	1282
a_3	710	656	1366
Total	1981	1944	3925

$$\begin{aligned}
 [ABS] &= 76055 \\
 [X] &= 71322.338 \\
 [A] &= 71391.792 \\
 [B] &= 71328.676 \\
 [AB] &= 71434.472
 \end{aligned}$$

ตั้งน

$$\begin{aligned}
 SS_{total} &= 76055 - 71322.338 = 4732.662 \\
 SS_A &= 71391.792 - 71322.338 = 69.454 \\
 SS_B &= 71328.676 - 71322.338 = 6.338 \\
 SS_{AB} &= 71434.472 - 71391.792 - 71328.676 + 71322.338 \\
 &= 36.342 \\
 SS_{w.cell} &= 76055 - 71434.472 = 4620.528
 \end{aligned}$$

แทนค่าในตาราง 18 ได้ดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	69.454	2	34.727	1.578
B	6.338	1	6.338	0.288
AB	36.342	2	18.171	0.826
W.cell	4620.528	210	22.003	
Total	4732.662	215		

4.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
การเรียนรู้

ผลของการคำนวณข้อมูลจากตาราง 17 จะได้ตารางสรุป AB ดังนี้

ตาราง 20 ตารางสรุป AB

	b_1	b_2	Total
a_1	2952	2673	5625
a_2	2783	2846	5629
a_3	2833	2811	5644
Total	8568	8330	16898

$$[ABS] = 1338054$$

$$[X] = 1321955.574$$

$$[A] = 1321958.361$$

$$[B] = 1322217.815$$

$$[AB] = 1323101.333$$

ดังนั้น

$$SS_{total} = 1338054 - 1321955.574 = 16098.426$$

$$SS_A = 1321958.361 - 1321955.574 = 2.787$$

$$SS_B = 1322217.815 - 1321955.574 = 262.241$$

$$\begin{aligned} SS_{AB} &= 1323101.333 - 1321958.361 - 1322217.815 + 1321955.574 \\ &= 880.731 \end{aligned}$$

$$SS_{W.cell} = 1338054 - 1323101.333 = 14952.667$$

แทนค่าในตาราง 18 ได้ดังนี้

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	2.787	2	1.394	0.0202
B	262.241	1	262.241	3.683
AB	880.731	2	440.366	6.185**
W.cell	14952.667	210	71.203	
Total	16098.426	215		

** p < .01

เนื่องจาก AB มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงต้องทดสอบผลทดลองรองโดยใช้สูตร และสัญลักษณ์ในการคำนวณ ดังนี้ (Kirk 1968 : 179-181)

$$\text{สูตรการคำนวณ } SS_A \text{ ที่ } b_1 = \sum_1^p [(AB_{11})^2/n] - (\sum_1^p B_{11})^2/np$$

$$SS_A \text{ ที่ } b_2 = \sum_1^p [(AB_{12})^2/n] - (\sum_1^p B_{12})^2/np$$

$$SS_B \text{ ที่ } a_1 = \sum_1^q [(AB_{1j})^2/n] - (\sum_1^q A_{1j})^2/nq$$

$$SS_B \text{ ที่ } a_2 = \sum_1^q [(AB_{2j})^2/n] - (\sum_1^q A_{2j})^2/nq$$

$$SS_B \text{ ที่ } a_3 = \sum_1^q [(AB_{3j})^2/n] - (\sum_1^q A_{3j})^2/nq$$

สัญลักษณ์ในการคำนวณ

โดยที่

$\sum_1^p (AB_{11})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของตัวแปร A และตัวแปร B ที่ระดับ b_1
$(\sum_1^p B_{11})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของตัวแปร B ที่ระดับ b_1 ยกกำลังสอง
$\sum_1^p (AB_{12})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของตัวแปร A และตัวแปร B ที่ระดับ b_2
$(\sum_1^p B_{12})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของตัวแปร B ที่ระดับ b_2 ยกกำลังสอง
$\sum_1^q (AB_{1j})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของตัวแปร A และตัวแปร B ที่ระดับ a_1
$(\sum_1^q A_{1j})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของตัวแปร A ที่ระดับ a_1 ยกกำลังสอง
$\sum_1^q (AB_{2j})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของตัวแปร A และตัวแปร B ที่ระดับ a_2
$(\sum_1^q A_{2j})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของตัวแปร A ที่ระดับ a_2 ยกกำลังสอง
$\sum_1^q (AB_{3j})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของตัวแปร A และตัวแปร B ที่ระดับ a_3
$(\sum_1^q A_{3j})^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของตัวแปร A ที่ระดับ a_3 ยกกำลังสอง

ผลการคำนวณ

จากข้อมูลตาราง 20 คือตารางสรุป AB

$$SS_A^{b_1} = \sum_1^p [(AB_{i1})^2/n] - (\sum_1^p B_{i1})^2/np = 464.797$$

$$SS_A^{b_2} = \sum_1^p [(AB_{i2})^2/n] - (\sum_1^p B_{i2})^2/np = 418.722$$

$$SS_B^{a_1} = \sum_1^q [(AB_{1j})^2/n] - (\sum_1^q A_{1j})^2/nq = 1081.125$$

$$SS_B^{a_2} = \sum_1^q [(AB_{2j})^2/n] - (\sum_1^q A_{2j})^2/nq = 55.125$$

$$SS_B^{a_3} = \sum_1^q [(AB_{3j})^2/n] - (\sum_1^q A_{3j})^2/nq = 6.722$$

ผลการทดสอบผลทดลองรอง

Source of Variation	SS	df	MS	F
A	2.787	2	1.394	0.020
A ที่ b_1	464.797	2	232.399	3.264 *
A ที่ b_2	418.722	2	209.361	2.940
B	262.241	1	262.241	3.683
B ที่ a_1	1081.125	1	1081.125	15.184 **
B ที่ a_2	55.125	1	55.125	0.774
B ที่ a_3	6.722	1	6.722	0.094
AB	880.731	2	440.366	6.185 **
W.cell	14952.667	210	71.203	
Total	16098.426	215		

** $p < .01$ * $p < .05$

ตัวเหตที่ A ที่ b_1 มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงต้องเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อ
รู้ว่าที่ระดับใดของ A ต่างกันบ้างที่ b_1 โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
และข้อตรง (HSD) ของทูกีย์ (Tukey) (Kirk, 1968 : 88) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$HSD = q_{\alpha} \sqrt{\frac{MS_e}{n}}$$

โดยที่

- q แทน ค่าจากการแจกแจงของสตีวเคนไทซ์เรนจ์ (Studentized Range)
 α แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
 \sqrt{c} แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระของ MS_e และจำนวนระดับในการทดลอง
 MS_e แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อน
n แทน จำนวนตัวอย่างในแต่ละระดับการทดลอง

ค่าจากตาราง D7 (Kirk, 1968 : 531)

$$\begin{aligned}
 \text{ที่} \quad \text{HSD} &= q_{.05}(3, 210) \sqrt{\frac{MS_e}{n}} \\
 &= 3.31 \sqrt{\frac{71.203}{36}} \\
 &= 4.655
 \end{aligned}$$

ผลการเปรียบเทียบพหุคูณระหว่างขนาดของกลุ่มขนาดต่าง ๆ ที่ระดับของการทำแบบฝึกหัด

	$\overline{AB}_{11} = 82.000$	$\overline{AB}_{21} = 77.306$	$\overline{AB}_{31} = 78.694$
A ที่ b ₁			
$\overline{AB}_{11} = 82.000$	-	* 4.694	3.306
$\overline{AB}_{21} = 77.306$	-	-	1.388
$\overline{AB}_{31} = 78.694$	-	-	-

* $p < .05$

ภาคผนวก 8

การแจกแจงความถี่ของจำนวนนักเรียนชายและหญิงในแต่ละเงื่อนไขการทดลอง ปรากฏ
ดังตาราง 21

ตาราง 21 การแจกแจงความถี่ของจำนวนนักเรียนชายและหญิงในแต่ละเงื่อนไขการทดลอง

วิธีการฝึกทักษะ การอ่าน	การทำแบบฝึกหัด			การตั้งคำถามเอง			รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ขนาด 2 คน	18	18	36	16	20	36	72
ขนาด 4 คน	17	19	36	18	18	36	72
ขนาด 6 คน	17	19	36	19	17	36	72
รวม	52	56	108	53	55	108	216